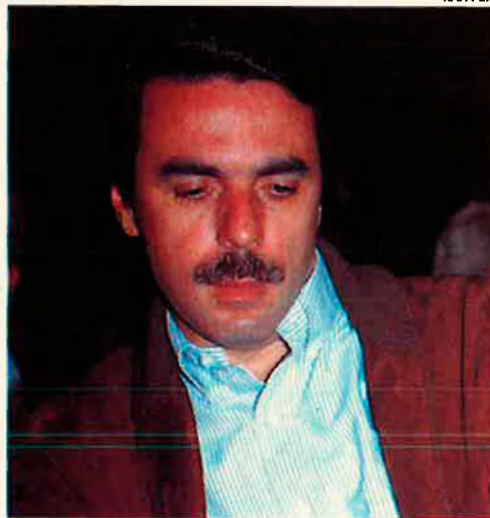

LA SETMANA DE VALENTÍ PUIG

Set dies i set n

"Dos o tres experts asseguren que l'home fort del futur "convergent" és Artur Mas, ara mateix molt més que Xavier Trias. Uns altres sostenen que el nou govern de Jordi Pujol només pot durar —exactament— dos anys. Diuen que Aleix Vidal-Quadras ja ha fet vudú a Vilajoana."

RAFA GIL

José María Aznar.

Dilluns, 20. Em truca un amic de Madrid, per saber coses del resultat electoral d'ahir, però ni tan sols em deixa començar a contar-li el "prou" espectacular de Jordi Pujol ahir a la nit, quan els militants de CiU xiularen una menció del PP. Des de Madrid, l'amic periodista m'explica tot d'una com seran els resultats de les eleccions generals de març i la composició del primer govern de José M. Aznar, amb pèls i senyals, gairebé amb els noms de les secretàries íntimes i amants públiques dels protagonistes. "De bona font, Aznar i González han tingut una entrevista secretíssima. González volia fer saber al cap de l'oposició que no serà cap de llista del PSOE i també volia temptejar el terreny per veure si és possible de reduir una mica la crispació actual". De fet, ja sabem que la ciència-ficció algunes vegades ha arribat a ser pura i simple realitat domèstica. Pel que fa a les eleccions autonòmiques catalanes, desisteixo d'explicar-li res perquè al final fins i tot Jordi Pujol ha reconegut el factor "Espanya".

Dimarts, 21. Deducir el futur del pòsit d'una tassa de te encara és més fàcil que entendre de forma raonable les moltes badades dels enquestadors. Al *Newsweek* d'aquesta setmana entrevisten Daniel Yankelovich com un gran expert de la qüestió, i diu que ara mateix el vot de l'electorat "frustrat" —de cada vegada més nombrós a tot el nostre Occident— és molt volàtil, s'agita molt, canvia tothora i és molt difícil d'aconseguir-ne una foto fixa. És la sensació que les institucions no encaren bé

RAFA GIL

Felipe González.

els problemes d'avui, com és la crisi de l'estat de benestar i —sobretot— l'atur. La gent és propensa a creure —diu Yankelovich— que els governs no demostren bona fe o competència a l'hora de les solucions.

Dimecres, 22. "Queda't amb la presidència del Parlament i amb en Joan Rigol, però dona'm mà a la direcció de TV3, i fem més o menys el que vulguem al Consell d'Administració de la CCRT. Tu ja m'entens. És un pacte possible amb els socialistes. Veig el perfil del nou director general, amb una cama pro-convergent i una altra d'experta compllicitat PSC. Déu estreny, però no ofega", diu un *insider* partidari del realisme polític. Segons aquesta hipòtesi, res no importa tant com una redistribució del control de TV3, Canal 33, Catalunya Ràdio i Catalunya Informació, per als tres o quatre mesos vinents, fins a la votació definitiva i essencialíssima de març.

Dijous, 23. Fins i tot abans d'arribar a final d'any ja ens semblarà impossible d'haver pogut presenciar una discussió d'hora i mitja sobre si, a les personalitats de la Unió Democràtica, tant els és o no que Joan Rigol presideixi o no el Parlament de Catalunya. Tot el món polític i mediàtic de Barcelona és un vesper de rumors i de suposicions increïbles. Per un instant, tot depèn de qui sigui el cap de llista de CiU a les eleccions legislatives. De cop i volta retorna el record pelegrí dels sopars de Jordi Pujol a l'ambaixada d'Espanya a París quan Joan Reventós n'era

ts al país dels rumors

RAFA GIL

Joan Rigol.

titular. Algú fa memòria d'una frase sibil·lina de Duran i Lleida que en qualsevol cas pot accelerar l'entesa –o la desentesa, a la vegada– amb el PP. Hi ha qui suposa que Trias de Bes i Vidal-Quadras encara fan de policia bo i de policia dolent. Dos o tres experts asseguren que l'home fort del futur “convergent” és Artur Mas, ara mateix molt més que Xavier Trias. Uns altres sostenen que el nou govern de Jordi Pujol només pot durar –exactament– dos anys. Diuen que Aleix Vidal-Quadras ja ha fet vudú a Vilajoana. A la vegada, parlen de noves operacions de premsa, de nous directors de diaris, però, sobretot, de candidats a la direcció del microcosmos de Sant Joan Despí, sistema planetari amb tot un règim propi de *stars* i *starlettes*.

Divendres, 24. Si per una vegada hem de ser una mica seriosos, la notícia de més pes en tota una setmana de grans rum-rums és la declaració del Fòrum de Cooperació Econòmica Àsia-Pacífic, la “Declaració d'Osaka”. No hi ha dubte que és una iniciativa notable de liberalització de mercats que afecta la meitat dels intercanvis mercantils del món, incloent-hi Mèxic i Xile, amb un termini de vint-i-cinc anys per a eliminar obstacles i aranzels. Aprofito la notícia per recomanar el millor llibre de la temporada i potser de tot l'any: editat per Planeta, *Mil·lenari*, de Felipe Fernández-Armesto, fa un repàs formidable de la història mundial per retornar a les darreres pàgines a la vigència de l'orient llunyà, clau del passat i porta del futur.

Qualsevol lector de *Mil·lenari* encara en

CARME PUÉRTOLAS

Joan Reventós.

traurà bon profit quan ja manin a Catalunya els néts dels qui hagin de posar-se a manar demà passat.

Valentí Puig